

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విజ్ఞాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్సవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా వః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అఫీ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థ, మవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం చ, శ్రీమన్మహాభారతే,
ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, సప్రతింశాధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన,

కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోస ధ్యానమ్ ॥

వ్యోసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరిశరత్కృణం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యోసాయ విఘ్నరూపాయ వ్యోసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వైష్ణవాయ నమోనమః ॥

ప్రమత్తానాం హరన్వ్యాశు విఘ్న ఏవం భవిష్యతి ।
యజ్ఞే వా భుజగాస్తస్మిశ్చ తతో2థ సహస్రశః ॥ 37 - 23 ॥

జనాన్దశన్తు వై సర్వానేవం త్రాసో భవిష్యతి ।
అథవా సంస్కృతం భోజ్యం దూషయన్తు భుజఙ్గమః ॥ 37 - 24 ॥

స్వేన మూత్రపురీషేణ సర్వభోజ్యవినాశినా ।
అపరే త్వబ్రువంస్తత్ర ఋత్విజో2స్య భవామహే ॥ 37 - 25 ॥

యజ్ఞవిఘ్నం కరిష్యామో దీయతాం దక్షిణా ఇతి ।
వశ్యతాం చ గతో2సౌ నః కరిష్యతి యథేప్పితమ్ ॥ 37 - 26 ॥

అపరే త్వబ్రువంస్తత్ర జలే ప్రక్రీడితం నృపమ్ ।
గృహమానీయ బద్ధీమః క్రతురేవ భవేన్న సః ॥ 37 - 27 ॥

అపరే త్వబ్రువంస్తత్ర నాగాః పణ్డితమానినః ।
దశామస్తం ప్రగృహ్యోశు కృతమేవం భవిష్యతి ॥ 37 - 28 ॥

ఛిన్నం మూలమనర్థానాం మృతే తస్మిన్ భవిష్యతి ।
ఏషా నో నైష్ఠికీ బుద్ధిః సర్వేషామీక్షణశ్రవః ॥ 37 - 29 ॥

అథ యన్మన్యసే రాజన్ద్రుతం తత్సంవిధీయతామ్ ।
ఇత్యుక్త్యా సముదైక్షన్త వాసుకిం పన్నగోత్తమమ్ ॥ 37 - 30 ॥

వాసుకిశ్చాపి సంచిన్త్య తానువాచ భుజఙ్గమాన్ ।
నైషా వో నైష్ఠికీ బుద్ధిర్మతా కర్తుం భుజఙ్గమాః ॥ 37 - 31 ॥

సర్వేషామేవ మే బుద్ధిః పన్నగానాం న రోచతే ।
కిం తత్ర సంవిధాతవ్యం భవతాం స్యాద్ధితం తు యత్ ॥ 37 - 32 ॥

శ్రేయఃప్రసాధనం మన్యే కశ్యపస్య మహాత్మనః ।
జ్ఞాతివర్గస్య సౌహార్దదాత్మనశ్చ భుజఙ్గమాః ॥ 37 - 33 ॥

న చ జానాతి మే బుద్ధిః కిశ్చిత్కర్తుం వచో హి వః ।
మయా హీదం విధాతవ్యం భవతాం యుద్ధితం భవేత్ ।
అనేనాహం భృశం తప్యే గుణదోషౌ మదాశ్రయౌ ॥ 37 - 34 ॥

